

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2011, č. j. 9 A 25/2011 - 16,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1.] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojí včas podanou kasační stížností proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž bylo zastaveno řízení proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 9. 2010, č. j. 2405/10. Městský soud řízení zastavil podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), poté, co žalobce ani po výzvě soudu nezaplatil soudní poplatek a ani nepožádal o osvobození od soudních poplatků.

[2.] Stěžovatel toto usnesení městského soudu napadá kasační stížností proto, že prý městský soud v tomto případě vede zbytečně dvě řízení, čímž stěžovateli vznikají zbytečné náklady. Městský soud tak úmyslně navyšuje stěžovatelovy náklady řízení. Takto soud navíc postupuje, přestože jej stěžovatel upozornil na nerozumnost jeho jednání a na mrhání veřejnými prostředky určenými k výkonu soudnictví.

[3.] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), vázán rozsahem a důvody v kasační stížnosti uvedenými, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná. Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost směřuje proti nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení, takže jakkoliv stěžovatel výslovně neoznačil žádný kasační důvod, s ohledem na obsah návrhu se jedná o důvod zakotvený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

[4.] V nyní projednávaném případě nicméně zdejší soud shledal, že městský soud při vydání napadeného usnesení jednal zcela v souladu s ustanoveními zákona o soudních poplatcích, když nejprve vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku, příp. k podání žádosti o osvobození od soudních poplatků (viz výzva z 30. 3. 2011, č. j. 9 A 25/2011 - 13), přičemž jej výslovně poučil o tom, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen a žalobce nepožádá o osvobození od soudních poplatků, bude řízení zastaveno. Jelikož na tuto výzvu stěžovatel nijak nezareagoval, soud řízení usnesením napadeným nyní projednávanou kasační stížností zastavil (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[5.] Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že v postupu městského soudu neshledal žádnou nezákonnost, která by byla důvodem pro kasaci napadeného usnesení, jelikož městský soud jednal přesně v intencích kogentních ustanovení zákona o soudních poplatcích a s. ř. s. Na tomto závěru nic nemůže změnit ani námitka, že městský soud ve svém usnesení nepoukázal na další stěžovatelova podání, jelikož za situace, kdy o předmětném návrhu bylo vedeno samostatné řízení, nebylo důvodu přihlížet k řízení jiným.

[6.] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnutí podle ustanovení § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch, a úspěšnému žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2011

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu